

Bratři a sestry ve víře, vážení smuteční hosté!

Přicházím z Trmic a zastupuji dnes na tomto místě velký zástup lidí, kteří byli neobyčejným způsobem obdarováni. Oním darem, kterého se nám dostalo, bylo téměř dvacet let prožitých v blízkosti tak vzácného člověka, jakým byl otec arcibiskup Karel Otčenášek. A jménem všech těchto lidí, jménem města Trmice a jménem celé trmické farnosti a farností okolních chci nyní poděkovat...

Milý a drahý otče arcibiskupe Karle!

Děkujeme Vám!

Děkujeme Vám za strhující osobní příklad člověka, který za jakýchkoli okolností intenzivně prožíval svůj život s Bohem a v odevzdanosti do Boží vůle.

Děkujeme Vám za to, že jste byl statečným a neohroženým apoštolem víry i v odlehlých koutech severních Čech a dokázal i tato místa během svého působení prozářit a vdechnout jim jiskru víry, naděje i lásky.

Děkujeme Vám za to, že jste nás svým slovem a příkladem burcoval a nabádal k tomu, abychom svoji víru dokázali statečně hájit a uvádět do svého každodenního života.

Děkujeme Vám za hřejivou a vlídnou atmosféru, která se rozhostila všude tam, kam jste vkročil a v níž jsme nalézali osvěžení a spočinutí.

Děkujeme Vám za to, že ačkoli byly Trmice Vaším vyhnanstvím, pracoval a žil jste zde s elánem, s houževnatostí a s radostí a toto místo tak proměnil ve svěží oázu, v níž mnozí čerpali sílu a povzbuzení.

Děkujeme Vám, otče arcibiskupe Karle, za všechny dary, které jsme Vaším prostřednictvím obdrželi; za světlo a jas, kterými jste prozářil naše životy a za plamen víry a pevné naděje, který jste zažehl v našich srdcích a s nímž budeme očekávat naše příští shledání v Domově věčném.

Náš milovaný otče arcibiskupe Karle! V našich srdcích máte navždy své místo!